

middag, ikke vedrørte disse her temaer, hvilket også fremgår krystalklart af det meget udførlige referat, som Finanstilsynets daværende direktør selv har skrevet, og som er refereret i undersøgelseskommissionens beretning.

Med hensyn til dokumenter er der noget, hr. Kirkegaard har misforstået, og det forstår jeg godt på baggrund af den pressedækning, der er til morgen. Der er mig bekendt ikke andre af dem, der har været udsurgt, der har udleveret tilsvarende papirer, men kommissionen har haft adgang til alle dokumenter, der har været mellem ministerierne, i ministerierne, interne notater og referater, der fandtes, derunder ministrenes påtegninger af disse.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det virker meget velovervejet, det, finansministeren siger, og når han udtrykker, at han ikke personlig har deltaget i den del af forløbet og meget specifikt henviser til én bestemt dato, den 28. maj, osv., er det hele tiden for, som jeg hører det, at undgå at besvare spørgsmålet, om finansministeren på et andet tidspunkt af forløbet på nogen måde har været inddraget i – eller vidende om – at Finanstilsynet undlod kontrolbesøgene.

Et andet spørgsmål, jeg gerne vil have svar på, er, om det er finansministerens overbevisning, at Finanstilsynet burde have aflagt kontrolbesøg eller stillet forespørgsel om økonomien i de to færøske banker i det forløb, hvad Finanstilsynet jo ikke gjorde. Mener finansministeren det?

Endelig kunne jeg godt tænke mig at høre, om finansministeren ikke kan bekræfte, at der – selv om finansministeren, hvis vi skal tage det for pålydende, ikke har været bekendt med det – må have været indgået en aftale mellem Finansministeriet og Finanstilsynet, som kommissionsrapporten også anfører.

Anders Fogh Rasmussen (V):

Det er altså for billigt. Nu oplever vi igen finansministeren skyde ansvaret over på embedsmændene ved at sige, at han ikke kender noget til nogen aftale; det må være embedsmændene, der har lavet den. Det er jo klart, at der er lavet en aftale. Det siger undersøgelseskommissionen. Altså, der er lavet en aftale. Men finansministeren siger, at det har han ikke noget med at gøre; det er embedsmændene.

Hvem var det, der den 22. april 1993 ringede til Eigil Mølgaard? Det var finansministeren,

som førte en samtale med Eigil Mølgaard, daværende direktør for Finanstilsynet, en samtale, hvorom finansministerens egen departementschef har sagt, at den drejede sig om, at finansministeren ville have Finanstilsynet til at udskyde et kasseeftersyn.

Kan finansministeren bekræfte, at han har haft den samtale med hr. Mølgaard? Og vil finansministeren ikke også kunne bekræfte, at hans egen departementschef har sagt, at hensigten med samtalen var at få Finanstilsynet til at udskyde et kasseeftersyn?

Og så var det, jeg spurgte, om finansministeren ikke er enig i, at det er en overtrædelse af lovgivningen, ikke fra Finanstilsynets side, men fra finansministerens side, at han prøver at vride armen om på Finanstilsynet og få det til at opføre sig i strid med de pligter, der påhviler Finanstilsynet.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det bliver mere og mere mystisk med indholdet af den telefonsamtale, som finansministerens departementschef jo overhørte. Vil det sige, at departementschefen fuldstændig har misforstået, hvad det hele drejede sig om? Skulle departementschefen virkelig være i besiddelse af så ringe åndsevner, at han skulle være i stand til at misforstå så ganske totalt?

Så vil jeg godt bede finansministeren bekræfte, at finansministeren i henhold til beretningen ved en fejl ikke i første omgang blev forespurgt om udlevering af de personlige notater og papirer i modsætning til de andre vidner, der var indkaldt, og at finansministeren, da man ville rette forglemmelsen, nægtede at udlevere dem og oven i købet måtte indhente advokatbistand for at få sit ønske opfyldt.

Svend Aage Jensby (V):

Finansministeren henviser i sit svar vedrørende spørgsmålet om udlevering af personlige notater til en af dagens aviser. Jeg læser i Jyllands-Posten fra den 17. januar 1998 følgende:

»Under afhøringer af Lykketoft bemærkede kommissionen nemlig, at han støttede sig til nogle personlige notater. Dem ville kommissionen gerne have til sit arbejde – som man i øvrigt rutinemæssigt havde bedt alle om.

Men Mogens Lykketoft sagde blankt nej.«

Mine spørgsmål lyder: Er det rigtigt, at finansministeren under afhøringen blev bedt om at udlevere notaterne? Eller blev finansmi-